

[Landbrugsministeren.]

Landbrugspolitikken var et centralt emne i debatten forud for folkeafstemningen om dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber. Det var naturligt af flere grunde, men vel navnlig fordi hele vor landbrugspolitik i 1960'erne tog sigte på at opretholde produktionen, indtil dansk medlemskab af EF blev muligt. Vi har nu været i EF i 3 år, og vi har høstet en række erfaringer om den fælles landbrugspolitik og de fordele, den giver for dansk landbrug og for danske forbrugere. En af de væsentligste fordele er den grad af stabilitet, som denne politik medfører; det er af stor betydning både for producenter og for forbrugere. På baggrund af de erfaringer, vi har høstet i disse første år i EF, er det naturligt, at vi nu begynder at formulere en fremtidig dansk landbrugspolitik. Det er netop på den baggrund, at regeringens initiativ om at nedsætte et udvalg med henblik på formulering af den fremtidige landbrugspolitik skal ses. I de seneste år har den samlede landbrugsproduktion kun udvist en svag mængdemæssig stigning, og på enkelte områder har der været stagnation eller direkte tilbagegang. Svineproduktionen har f. eks. været konstant faldende siden 1971. Denne udvikling har haft konsekvenser for beskæftigelsen, navnlig i kødkonservesindustrien. Men selv om der kun har været en svag mængdemæssig stigning i den samlede landbrugsproduktion, er produktionsværdien øget betydeligt i de seneste år. I 1970-71 var den på 9,7 mia. kr. og i 1974-75 16,5 mia. kr., og det er selvfølgelig med prisstigninger taget i betragtning en stigning på 70 pct. Værdien af landbrugs-eksporten er ligeledes øget betydeligt i de seneste år. I 1970-71 var den på 7,2 mia. kr. og i 1974-75 på 13,5 mia. kr., svarende til en stigning på 87 pct.

Det er regeringens opfattelse, at det vil være muligt at øge landbrugsproduktionen og -eksporten. Vor valutariske og beskæftigelsesmæssige situation gør det ønskeligt, at vi får en sådan ekspansion, navnlig inden for husdyrbrugsproduktionen. Det er her, dansk landbrugs muligheder er størst, og her, vi har forudsætningerne for at klare os i den internationale konkurrence. Jeg kan i tilknytning hertil oplyse, at den danske landbrugsproduktion udgør knap 5 pct. af EFs samlede landbrugsproduktion.

Vi eksporterer ca. $\frac{2}{3}$ af vor landbrugsproduktion, men i forhold til det samlede forbrug i EF er det kun en meget beskedent del. Den danske produktion af mælk udgør således kun 6 pct. af forbruget inden for EF. De tilsvarende tal for okse- og kalvekød er 4 pct., for svinekød 9 pct. og for korn 7 pct.

I de kommende år har vi mulighed for at øge vor andel af forbruget af landbrugsprodukter inden for EF. Det skal ganske vist ske ved at tilkæmpe os en større markedsandel, men den udvikling, der finder sted i en række af de øvrige EF-lande, gør, at mulighederne er til stede. Det kan nemlig forudses, at mange hundrede tusinde landmænd vil lægge op i de kommende år. Denne udvikling vil højst sandsynligt virke bræmsende på produktionen af de produkter, som kræver størst arbejdsindsats, nemlig den animalske produktion, og denne udvikling vil øge vore muligheder, såfremt dansk landbrug vælger at satse på den animalske produktion.

Det største eksportmarked for danske landbrugsprodukter har igennem årtier været det britiske marked. Det må ventes, at det også vil være vort hovedmarked i de kommende år, men vi kan forudse, at der vil ske et fald i smørforbruget, og at baconforbruget vil stagnere på grund af Storbritanniens endelige tilpasning til prisniveauet i EF. Konsekvenserne heraf må nødvendigvis blive en øget indsats for at afsætte en stadig stigende del af vor produktion på andre markeder. Her må interessen koncentrereres om Italien og Vesttyskland, der begge er storimportører af landbrugsprodukter. I denne forbindelse skal jeg nævne, at det i forliget om landbrugspriserne i EF i sidste uge lykkedes at få påbegyndt en afvikling af den monetære afgift, vi skal betale ved eksport til Vesttyskland. Jeg håber, at dette kan bidrage til at øge interessen for at afsætte til det vesttyske marked.

Selv om indsatsen for at øge vor eksport må koncentrereres om EF-landene, er det vigtigt, at vi også udnytter de muligheder, der er for at eksportere til lande uden for EF, og her er det vel navnlig i USA, Mellempøsten og Japan, de største muligheder ligger. Dansk landbrug er et udpræget eksporterhverv, der i store dele af verden har skabt sig et renommé som eksportør af forædlede landbrugsprodukter af høj og ensartet kvali-